

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Гзз 67/05

07.07.2005. година

Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца адвоката АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, ЈЈ и ЛЛ, против туженог Јавног стамбеног предузећа "ЈЛЈ" из ЈЛЈ, ради сметања државине, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт.І бр. 1570/04 од 7. 7. 2004. године, у седници одржаној на дан 7. 7. 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца подигнут против решења Окружног суда у Крагујевцу Гж.бр. 299/04 од 12. 3. 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Крагујевцу П.бр. 372/04 од 13. 2. 2004. године, усвојен је предлог тужилаца и одређена је привремена мера којом је туженом забрањено извођење било каквих радова у ходнику у приземљу зграде у ММ, и наложено туженом да се уздржи од било којих радњи у циљу остваривања предложене забране под претњом принудног извршења и одређено да ће привремена мера важити до правоснажног окончања парнице, а да жалба на решење не одлаже његово извршење.

Окружни суд у Крагујевцу решењем Гж. бр. 299/04 од 12. 30. 2004. године, одбацио је као недозвољену жалбу туженог.

Против решења Окружног суда у Крагујевцу Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене Закона о извршном поступку. У захтеву је наведено да је решење донето уз погрешну примену чл. 442. ЗПП што је било од утицаја на правилност и законитост решења, па је предложио да се решење Окружног суда у Крагујевцу укине и предмет врати првостепеном суду који је надлежан да одлучи о приговору.

Одлучујући по подигнутом захтеву за заштиту законитости на основу чл. 408. ЗПП ("Службени лист СРЈ", бр. 12/98, 15/98 и 3/02) који се на конкретан случај примењује на основу овлашћења из чл. 491. ст. 5. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/2004), Врховни суд је нашао да захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца није основан.

У конкретном случају, у поступку за сметање државине тужилаца адвоката против туженог Јавног стамбеног предузећа из Крагујевца у тужби је стављен предлог за издавање привремене мере забране туженом извођења било каквих радова у ходнику у приземљу зграде у ЈЛЈ у Ул. ММ под претњом извршења. Дакле, ради се о парничном поступку за сметање државине у коме је у тужби стављен предлог за издавање привремене мере. Првостепени суд је, одлучујући о предлогу тужилаца, усвојио предложену привремену меру налазећи да су испуњени општи услови за одређивање привремене мере из чл. 254. и 255. ст. 1. тач. 3. Закона о извршном поступку.

Против наведеног решења тужени је изјавио приговор који су нижестепени судови третирали жалбом о којој је Окружни суд побијаним решењем одлучио тако што је одбацио као недозвољену жалбу туженог, налазећи да у парници због сметања поседа није дозвољена жалба против решења којим је усвојена привремена мера, а према чл. 442. ЗПП.

Правилно је, и по оцени Врховног суда, Окружни суд одбацио као недозвољену жалбу туженог применом чл. 442. ЗПП. Ово, због тога што одлука парничног суда о одређивању привремене мере може да се побија само овим правним средством на начин и под условима прописаним Законом о парничном поступку. Због тога се и поступак оцене законитости те одлуке не може иницирати приговором као правним средством извршног поступка, већ жалбом која се изјављује у роковима и под условима одређеним ЗПП-ом. Приговором се може побијати само одлука првостепеног суда о одређивању привремене мере донете у извршном или другом поступку ако је тим законом изричито прописана примена одредаба ЗИП-а о поступку обезбеђења.

Одредбом чл. 442. ЗПП прописано је да у току поступка суд може по службеној дужности без саслушања противне стране одредити привремене мере које се примењују у извршном поступку ради отклањања хитне опасности против правног оштећења или спречавања насиља или отклањања ненакнадиве штете, а против овог решења није дозвољена посебна жалба. Како је у конкретном случају решење о привременој мери донето у парници због сметања поседа, то и по оцени Врховног суда, против тог решења није дозвољена посебна жалба, како је то правилно закључио Окружни суд. Због тога није

решења није довољена поседна жалба, како је то правилно закључио окружни суд. 2001. гола није основано истицање јавног тужиоца у захтеву за заштиту законитости да су у конкретном случају погрешно примењене одредбе Закона о извршном поступку и да је требало на конкретан случај применити одредбе ЗИП.

Како се осталим наводима у захтеву за заштиту законитости не доводи у сумњу правилност побијаног решења, Врховни суд је одбио као неоснован захтев за заштиту законитости и одлучио као у изреци применом чл. 408. у вези чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

ОК